

فراموشی است رسم آدمیزاد

امیر لشکری

لشکری، امیر.
فراموشی است رسم آدمیزاد / امیر لشکری.

تهران: کتاب نیستان، ۱۳۹۱.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۳۷-۷۱۰-۶

نمایشنامه‌های فارسی - قرن ۱۴.

۱۳۹۱ ۴۴۴۴ / ۸۲۰۱ PIR

۸۳۲/۶۲

۲۸۷۸۳۷۳

فراموشی است رسم آدمیزاد

امیر لشکری

طبع: جلد از استاد حمید عجمی

کتاب نیستان

چاپ اول ۱۳۹۱ - ۱۲۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۳۷-۷۱۰-۶

لیتوگرافی: گرافیک گستر

چاپ و صحافی: کانونچاپ

تلفن: ۰۲۲۶۱۲۴۴۳-۵

۶۵۰۰ تومان

ارتباط با شما ۰۳۰۰۰۸۵۵۲

www.neyestanbook.com

ف. اموشی است رسم آدمیزاد^۱

۱. این اثر برگزیده ششمین دوره جشنواره کشوری «ادبیات نمایشی رضوی» و دومین دوره جشنواره کشوری «صاحب‌دلان» می‌باشد.

اشخاص نمایش:

ناخدا حمزه

[۶۵ تا ۷۰ ساله، موهای یک دست سفید و نامرتبی بر سر، محاسنی بلند بر صورت و سیمایی مهربان و دوست داشتنی دارد. قامتی نسبتاً بلند و هیکلی درشت داشته که بر اثر پیری کمی پُشتش خمیده است، اما هنوز هم نشان از این دارد که در جوانی مرد قوی بندهای بوده است].

دی^۱ حنان

[همسر ناخدا حمزه، ۶۰ تا ۶۵ ساله، چپین و چروک پیری بر دست و صورتش نمایان گشته است. بدن ضعیف و سستی داشته و چهره اش بسیار خسته و رنجور به نظر می رسد].

حوران

[دختر ناخدا حمزه، ۲۸ ساله، کمی چاق بوده و صورتی سبزه دارد].

حنان

[پسر ناخدا حمزه، ۲۵ ساله، کوتاه قد بوده و عینکی برای اصلاح ضعف چشمانش، بر صورت می گذارد].

۱. در اصطلاح محلی برخی از شهرهای جنوبی ایران، به مادر «دی» می گویند.

عبدی

[داماد ناخدا حمزه و شوهر حوران، ۳۰ تا ۳۵ ساله،
مردِ محترم و جافاده‌ای به نظر می‌رسد].

ننه‌ی شاه‌رخ

[زن همسایه، ۴۰ تا ۵۰ ساله، با لهجه آبادانی غلیظ
صحبت می‌کند].

سَمیل^۱، مَرْتو^۲، علی‌داد، ممدو^۳، بشیرو^۴

[جاشوهای لَنجِ ناخدا حمزه، سَمیل ۶۰ ساله، مَرْتو ۴۰
ساله و علی‌داد جوانی ۲۰ ساله است].

-
۱. در اصطلاح محلی برخی از شهرهای جنوبی ایران، «سَمیل» صورت مرسومِی از نام اسماعیل است.
 ۲. در اصطلاح محلی برخی از شهرهای جنوبی ایران، «مَرْتو» صورت مرسومِی از نام مرتضی است.
 ۳. در اصطلاح محلی برخی از شهرهای جنوبی ایران، «ممدو» صورت مرسومِی از نام محمد است.
 ۴. در اصطلاح محلی برخی از شهرهای جنوبی ایران، «بشیرو» صورت مرسومِی از نام بشیر است.